

Arrest

nr. 152 807 van 17 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Pashtoen, die de Afghaanse nationaliteit bezit en afkomstig is uit het dorp Ahmadkhel, district Dehballi, provincie Nangarhar (Afghanistan).

U verklaart dat uw vader werkzaam was voor Ahmadzai Company en hiervoor de veiligheid van internationale konvooien tussen Kabul, Gahzni en Kandahar verzekerde. Hij zou omwille van zijn werk bedreigd en uiteindelijk vermoord zijn door de taliban. Omdat uw moeder niet wilde dat u net zoals uw vader gedood zou worden zette ze u ertoe aan het land te verlaten.

U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 26 mei 2014 asiel aan vroeg.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u twee werkkaarten van uw vader, een brief van de werkgever van uw vader, twee dreigbrieven van de taliban en uw taskara neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste is het weinig geloofwaardig dat uw vader effectief werkzaam was voor Ahmadzai Company en in het kader daarvan internationale konvooien tussen Kabul, Ghazni en Kandahar begeleidde. Het is bijgevolg ook niet geloofwaardig dat hij hierom bedreigd en vermoord zou zijn, noch dat u in reactie op deze feiten het land zou hebben verlaten.

Het is opvallend dat u in het geheel niets blijkt te weten over de werkzaamheden van uw vader. U vertelt dat hij voor Ahmadzai Company werkte en konvooien van buitenlanders of Amerikanen escorteerd van Kabul naar Ghazni of Kandahar. U hebt echter geen verdere informatie over Ahmadzai Company, u weet niet wanneer uw vader voor deze organisatie begon te werken, u weet niet hoe hij aan deze job geraakte, u kent niemand anders die voor deze organisatie werkt, u kunt in het geheel niets vertellen over wat zijn werk precies in hield. U verklaart dat uw vader u niets over zijn werk vertelde en dat u als kind niets mocht vragen (CGVS p.3-4). Gezien u reeds 20 jaar was op het moment van uw vertrek en bovendien uw land zou hebben verlaten omwille van de werkzaamheden van uw vader kan echter toch van u verwacht worden dat u hierover een minimum aan informatie kunt geven.

U verklaart dat uw vader gestationeerd was in Kabul, en konvooien naar Ghazni of Kandahar escorteerd (CGVS p.3). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat hij enkel van Kabul naar Kandahar reed, u zei niets over Ghazni (Vragenlijst CGVS vraag 5). Dit is opmerkelijk, want op de beide werkbades en de begeleidende brief die u neerlegt en die werden toegevoegd aan uw administratieve dossier staat dat uw vader niet in Kabul maar in Ghazni was gestationeerd.

De documenten die u neerlegt ondersteunen uw verklaringen trouwens in het geheel niet, wel integendeel. U verklaart dat uw vader voor Ahmadzai Company werkte, maar deze naam komt nergens voor op de door u neergelegde documenten. De eerste badge en de begeleidende brief zijn van Shepherd Security Company. Bovendien staat er op de badge dat uw vader een "armed security agent in support of the of (sic) Engineer Road projects" zou zijn, terwijl de andere badge net als uzelf stelt dat hij "Security Driver" was. Behalve de extra 'of' in uw vaders functieomschrijving staat er verder ook "to afford the bearer all po assistance". Er lijken delen van de tekst te zijn weg gevallen, wat toch opvallend is voor een dergelijk internationaal document. Bovendien vermeldt de badge de naam 'Greg Own', terwijl de brief het over 'Greg Owen' heeft. De andere badge is van United State (sic) Protection & Investigations". Opnieuw valt de schrijffout op. Het is in het algemeen ook erg opvallend hoeveel verschillende bedrijfsnamen er op de documenten vermeld staan. Naast Shepherd Security Company en United State Protection & Investigations wordt er ook nog melding gemaakt van Metag-JV, FCEC, FECE en UIProjects.

Zelf zegt u over beide kaarten in het geheel niets te weten (CGVS p.5). Geconfronteerd met het feit dat u zegt dat uw vader in Kabul gestationeerd was terwijl de documenten stellen dat hij in Ghazni werkte zegt u opnieuw: "Ik zei u eerder al dat ik niet veel weet over het werk van mijn vader" (CGVS p.5). Geconfronteerd met het feit dat de eerste badge stelt dat uw vader werkzaam was in Engineer Road projects stelt u opnieuw: "Ik weet niet wat er op de kaart staat, maar dat is wat ik hoorde van mijn vader. Ik vroeg enkel om documenten te sturen, ik weet niets over die documenten." (CGVS p.5). U zegt nooit gehoord te hebben van Shepherd Security Company noch van United State Protection & Investigations (CGVS p.5). Het hoeft weinig betoog dat dit alles niet weet te overtuigen.

U legt verder ook nog twee dreigbrieven van de taliban neer. Ook deze documenten kunnen uw verklaringen niet staven maar ondermijnen finaal uw geloofwaardigheid. U verklaart dat de taliban twee dreigbrieven bij u thuis afleverde, maar u zegt niet te weten wanneer (CGVS p.4). Uw moeder zou u enige tijd later maar nog steeds voor de dood van uw vader wel hebben geïnformeerd over de brieven (CGVS p.4; p.6). In die zin is het wel zeer opmerkelijk dat er in de tweede dreigbrief wordt gesproken over de dood van uw vader. Deze brief is gericht aan de familie van uw vader en stelt dat hij werd vermoord omdat hij niet deed wat hem gevraagd werd. Het is dus onmogelijk dat u deze brief zou hebben gekregen voor de dood van uw vader. Hiermee geconfronteerd zegt u enkel: "Ik kan de brief niet lezen. Ik vroeg hen gewoon om documenten op te sturen, en ze stuurden me dit. (...) Ze stuurden me dit gewoon op na mijn vaders dood. Ik vertelde hen gewoon dat ik documenten nodig had, dus dat stuurden ze me op." Het hoeft weinig betoog dat uw verklaringen hiermee volledig ongeloofwaardig worden.

Het door u geschetste profiel van uw vader is aldus niet geloofwaardig. Daarmee geeft u ook geen zicht op het socio-economische profiel van uw familie, dat onlosmakelijk is verbonden met de functie van uw vader als hoofd van de familie. Daarnaast blijven ook uw verklaringen met betrekking tot uw eigen profiel uiterst vaag en oppervlakkig, wat doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wilt geven op uw werkelijke situatie.

U verklaart de Afghaanse kalender niet te kunnen hanteren (CGVS p. 3), nooit naar school te zijn geweest en nooit te hebben gewerkt (CGVS p.6). U zou nooit uw dorp Ahmadkhel hebben verlaten en enkel met vrienden in uw dorp of in de woestijn rond uw dorp hebben gespeeld. Ook niemand van uw familie zou ooit het dorp hebben verlaten (CGVS p.3; p.6). U stelt nooit TV te hebben gekeken en nooit naar de radio te hebben geluisterd, noch zou u een mobiele telefoon hebben gehad (CGVS p.7). U zegt niet te weten of uw moeder al dan niet kan lezen. Uw vader zou wel hebben gestudeerd al kunt u niet zeggen wat dan wel (CGVS p.7). Ook uw broers zouden niet naar school gaan (CGVS p.7). Gevraagd naar waarom u niet werkte zegt u dat uw vader u zei dat hij werkte en dat u daarom niet moest werken (CGVS p.6). In die zin is het wel vreemd dat uw vader u in die situatie dan ook niet naar school zou sturen maar u gewoon in het geheel een hele dag zou laten niksen, zeker gezien hij zelf blijkbaar wel een opleiding genoot en u zelf zegt dat er verschillende scholen in uw dorp lagen (CGVS p.7). Hiernaar gevraagd zegt u: "Hij bleef niet graag in het dorp. Hij wilde steeds verhuizen en ons naar school sturen. (...) Hij vertelde ons dat hij ons later naar school zou sturen. Een school die hij koos. En dat we terwijl enkel koran moesten leren.". Erop gewezen dat u 20 jaar was op het moment van uw vertrek zegt u: "Ik zei hem dat ik niet naar school wilde." (CGVS p.7). Even later verklaart u opnieuw: "Ik was niet geïnteresseerd." (CGVS p.8). Bij de DVZ zei u nochtans wel dat u tot de tweede graad naar school ging (Verklaring DVZ punt 11). U houdt vol dat u nooit naar school ging en nooit werkte, en verklaart bovendien dat u altijd binnenshuis bleef, waar u koranles kreeg van uw moeder (CGVS p.9). Het is weinig geloofwaardig dat een gezonde jongeman van twintig zijn hele leven lang niets zou hebben gedaan.

Daarnaast zijn ook uw verklaringen betreffende de politieke situatie in Afghanistan geenszins afdoende. Opnieuw, er wordt niet van u verwacht dat u een gedetailleerd overzicht van het politieke landschap kunt geven, maar wel een basiskennis van de grote politieke lijnen. U verklaart echter niet te weten wanneer de laatste verkiezingen plaats vonden, maar wel dat ze bijna begonnen toen u vertrok. Wanneer de verkiezingen daarvoor plaats vonden weet u evenmin. U was naar eigen zeggen " bezig met mijn spelletjes in de woestijn " (CGVS p.8). U kunt niet zeggen wie de belangrijkste kandidaten waren voor de recente verkiezingen, u zegt nog nooit gehoord te hebben van Ashraf Ghani, de nieuwe president van Afghanistan, noch van Abdullah Abdullah, zijn belangrijkste politieke rivaal (CGVS p.8). Zelfs wanneer u tijdens deze verkiezingen al op weg was naar België, kan nog verwacht worden dat u als Afghaan in de diaspora op zijn minst deze twee namen herkent. Opnieuw rijst het vermoeden dat u bewust verklaringen achter houdt en de Belgische asielinstanties geen zicht wilt geven op uw werkelijke situatie.

Ook wanneer u de vraag wordt gesteld of er elektriciteit was in uw dorp, houdt u zich van den domme. U zegt dat er geen elektriciteit was voorzien door de overheid, maar dat sommige mensen wel privé elektriciteit hadden. Wat ze daar dan wel mee deden, weet u niet. Licht, televisie, iets opladen? U weet het niet (CGVS p.8).

Al deze vaag- en ongerijmdheden doen zoals gezegd vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te geven op uw werkelijke situatie.

Daarnaast kan u ook uw beweerde recente herkomst uit Ahmadkhel niet aannemelijk maken gezien u ook hierover bijzonder weinig informatie kon geven.

Gevraagd naar veiligheidsincidenten in uw regio haalt u een incident aan dat naar eigen zeggen vijf of zes jaar geleden plaatsvond (CGVS p.7). Ook het huwelijk dat in 2008 werd gebombardeerd in Deh Bala zegt u zich te herinneren (CGVS p.8). Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten echter zegt u dat u enkel aan de dood van uw vader kon denken, en dat er niets belangrijks gebeurd zou zijn in uw regio. U zegt zich geen recente veiligheidsincidenten kunt herinneren (CGVS p.7). Zoals eerder geargumenteed is de dood van uw vader zoals u ze schetst niet geloofwaardig en kan dit dus is geen geval een verschoning zijn voor uw totale gebrek aan kennis over recente veiligheidsincidenten in uw regio. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan uw administratieve dossier dat er wel degelijk veiligheidsincidenten plaatsvonden in uw regio. In de Morgai Forests, waarvan u zelf zegt dat het niet ver van Ahmadkhel ligt (CGVS p.9), werden in 2009 13 kinderen ontvoerd. Zelf zegt u daar niets van te weten (CGVS p.9). De jaren voor uw vertrek werden in uw district onder meer een legerofficier en een gevangenisbewaker gedood; vier strijders kwamen om en vier agenten werden gewond bij een aanval op een check post; een grenswachter kwam om het leven door een bermbom; drie burgers kwamen om het leven toen hun auto een bermbom raakte; er vielen zes gewonden waaronder twee agenten bij een explosie; nog negen mensen waaronder vijf mensen van dezelfde familie kwamen om het leven door een bermbom; een bewaker van een privé bedrijf werd doodgeschoten terwijl hij wegenwerken beveiligde; twee grenswachters kwamen om het leven toen een bom op afstandsbediening hun voertuig raakte; etc. Er wordt geenszins van u verwacht dat u zich al deze incidenten kunt herinneren, maar deze lijst is uiteraard verre van exhaustief. Dat u, die beweert tot zeer recent in een onstabiele provincie als Nangarhar te hebben gewoond, zich geen enkel recent veiligheidsincident in de buurt kunt herinneren is geenszins geloofwaardig.

Ook gevraagd naar reconstructiewerken in uw regio blijven uw verklaringen zeer vaag en oppervlakkig. U hebt het over enkele organisaties die mensen hielpen de daken van hun huizen te repareren, maar u zegt geen weet te hebben van grote constructiewerken zoals wegen of bruggen (CGVS p.7). U zegt dat u niets zag veranderen, dat u het zich niet herinnert (CGVS p.9). Nochtans vonden er in uw district de laatste jaren wel een aantal grote reconstructiewerken plaats (zie informatie toegevoegd aan administratieve dossier). In 2012 nog werd een nieuwe geasfalteerde weg van 27 kilometer lang en 9 meter breed aangelegd (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). In 2010 werd er waterkrachtcentrale gebouwd aan een stuwdam van 42 meter lang die de watertoevoer naar een 850 meter lang irrigatiekanaal regelt. De stuwdam voorziet het hele jaar door irrigatie van de omliggende velden en de centrale voorziet in elektriciteit voor 225 huizen op minder dan vijf kilometer van uw dorp (OCHA Reference map Nangarhar). Opnieuw wordt niet van u verwacht dat u alle reconstructiewerken in uw district kunt opnoemen, maar dat u, die beweert tot zeer recent in een provincie in ontwikkeling met veel buitenlandse aanwezigheid als Nangarhar te hebben gewoond, zich geen enkel groot reconstructieproject voor de geest kunt halen is geenszins geloofwaardig.

Tenslotte zegt u dat er veel landbouwers in uw dorp zijn, maar wat ze naast tarwe nog meer verbouwden, weet u niet. Daar besteedde u naar eigen zeggen geen aandacht aan. U weet ook niet wanneer tarwe wordt geoogst, noch kunt u zeggen wanneer de tarwe het goedkoopst is op de markt (CGVS p.9). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u twintig jaar in een dorp zou hebben gewoond maar niet eens weet welke gewassen er worden verbouwd.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De door u geschetste vervolgingsfeiten zijn niet geloofwaardig, u geeft de Belgische asielinstanties geen zicht op uw werkelijke profiel en situatie en u kan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Ahmadkhel in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar niet aannemelijk maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat u geen zicht geeft op uw werkelijke profiel en situatie en dat u uw beweerde recente verblijf in het dorp Ahmadkhel in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar niet aannemelijk kon maken. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk recent afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas noch aan de beweerde recente herkomst uit het dorp Ahmadkhel, in het district Dehballi van de provincie Nangarhar. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“(…) Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste is het weinig geloofwaardig dat uw vader effectief werkzaam was voor Ahmadzai Company en in het kader daarvan internationale konvooien tussen Kabul, Ghazni en Kandahar begeleidde. Het is bijgevolg ook niet geloofwaardig dat hij hierom bedreigd en vermoord zou zijn, noch dat u in reactie op deze feiten het land zou hebben verlaten.

Het is opvallend dat u in het geheel niets blijkt te weten over de werkzaamheden van uw vader. U vertelt dat hij voor Ahmadzai Company werkte en konvooien van buitenlanders of Amerikanen escorteerd van Kabul naar Ghazni of Kandahar. U hebt echter geen verdere informatie over Ahmadzai Company, u weet niet wanneer uw vader voor deze organisatie begon te werken, u weet niet hoe hij aan deze job

geraakte, u kent niemand anders die voor deze organisatie werkt, u kunt in het geheel niets vertellen over wat zijn werk precies in hield. U verklaart dat uw vader u niets over zijn werk vertelde en dat u als kind niets mocht vragen (CGVS p.3-4). Gezien u reeds 20 jaar was op het moment van uw vertrek en bovendien uw land zou hebben verlaten omwille van de werkzaamheden van uw vader kan echter toch van u verwacht worden dat u hierover een minimum aan informatie kunt geven.

U verklaart dat uw vader gestationeerd was in Kabul, en konvooien naar Ghazni of Kandahar escorteerde (CGVS p.3). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat hij enkel van Kabul naar Kandahar reed, u zei niets over Ghazni (Vragenlijst CGVS vraag 5). Dit is opmerkelijk, want op de beide werkbades en de begeleidende brief die u neerlegt en die werden toegevoegd aan uw administratieve dossier staat dat uw vader niet in Kabul maar in Ghazni was gestationeerd.

De documenten die u neerlegt ondersteunen uw verklaringen trouwens in het geheel niet, wel integendeel. U verklaart dat uw vader voor Ahmadzai Company werkte, maar deze naam komt nergens voor op de door u neergelegde documenten. De eerste badge en de begeleidende brief zijn van Shepherd Security Company. Bovendien staat er op de badge dat uw vader een "armed security agent in support of the of (sic) Engineer Road projects" zou zijn, terwijl de andere badge net als uzelf stelt dat hij "Security Driver" was. Behalve de extra 'of' in uw vaders functieomschrijving staat er verder ook "to afford the bearer all po assistance". Er lijken delen van de tekst te zijn weg gevallen, wat toch opvallend is voor een dergelijk internationaal document. Bovendien vermeldt de badge de naam 'Greg Own', terwijl de brief het over 'Greg Owen' heeft. De andere badge is van United State (sic) Protection & Investigations". Opnieuw valt de schrijffout op. Het is in het algemeen ook erg opvallend hoeveel verschillende bedrijfsnamen er op de documenten vermeld staan. Naast Shepherd Security Company en United State Protection & Investigations wordt er ook nog melding gemaakt van Metag-JV, FCEC, FECE en UIProjects.

Zelf zegt u over beide kaarten in het geheel niets te weten (CGVS p.5). Geconfronteerd met het feit dat u zegt dat uw vader in Kabul gestationeerd was terwijl de documenten stellen dat hij in Ghazni werkte zegt u opnieuw: "Ik zei u eerder al dat ik niet veel weet over het werk van mijn vader" (CGVS p.5). Geconfronteerd met het feit dat de eerste badge stelt dat uw vader werkzaam was in Engineer Road projects stelt u opnieuw: "Ik weet niet wat er op de kaart staat, maar dat is wat ik hoorde van mijn vader. Ik vroeg enkel om documenten te sturen, ik weet niets over die documenten." (CGVS p.5). U zegt nooit gehoord te hebben van Shepherd Security Company noch van United State Protection & Investigations (CGVS p.5). Het hoeft weinig betoog dat dit alles niet weet te overtuigen.

U legt verder ook nog twee dreigbrieven van de taliban neer. Ook deze documenten kunnen uw verklaringen niet staven maar ondermijnen finaal uw geloofwaardigheid. U verklaart dat de taliban twee dreigbrieven bij u thuis afleverde, maar u zegt niet te weten wanneer (CGVS p.4). Uw moeder zou u enige tijd later maar nog steeds voor de dood van uw vader wel hebben geïnformeerd over de brieven (CGVS p.4; p.6). In die zin is het wel zeer opmerkelijk dat er in de tweede dreigbrief wordt gesproken over de dood van uw vader. Deze brief is gericht aan de familie van uw vader en stelt dat hij werd vermoord omdat hij niet deed wat hem gevraagd werd. Het is dus onmogelijk dat u deze brief zou hebben gekregen voor de dood van uw vader. Hiermee geconfronteerd zegt u enkel: "Ik kan de brief niet lezen. Ik vroeg hen gewoon om documenten op te sturen, en ze stuurden me dit. (...) Ze stuurden me dit gewoon op na mijn vaders dood. Ik vertelde hen gewoon dat ik documenten nodig had, dus dat stuurden ze me op." Het hoeft weinig betoog dat uw verklaringen hiermee volledig ongeloofwaardig worden.

Het door u geschetste profiel van uw vader is aldus niet geloofwaardig. Daarmee geeft u ook geen zicht op het socio-economische profiel van uw familie, dat onlosmakelijk is verbonden met de functie van uw vader als hoofd van de familie. Daarnaast blijven ook uw verklaringen met betrekking tot uw eigen profiel uiterst vaag en oppervlakkig, wat doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wilt geven op uw werkelijke situatie.

U verklaart de Afghaanse kalender niet te kunnen hanteren (CGVS p. 3), nooit naar school te zijn geweest en nooit te hebben gewerkt (CGVS p.6). U zou nooit uw dorp Ahmadkhel hebben verlaten en enkel met vrienden in uw dorp of in de woestijn rond uw dorp hebben gespeeld. Ook niemand van uw familie zou ooit het dorp hebben verlaten (CGVS p.3; p.6). U stelt nooit TV te hebben gekeken en nooit naar de radio te hebben geluisterd, noch zou u een mobiele telefoon hebben gehad (CGVS p.7). U zegt niet te weten of uw moeder al dan niet kan lezen. Uw vader zou wel hebben gestudeerd al kunt u niet zeggen wat dan wel (CGVS p.7). Ook uw broers zouden niet naar school gaan (CGVS p.7). Gevraagd

naar waarom u niet werkte zegt u dat uw vader u zei dat hij werkte en dat u daarom niet moest werken (CGVS p.6). In die zin is het wel vreemd dat uw vader u in die situatie dan ook niet naar school zou sturen maar u gewoon in het geheel een hele dag zou laten niksen, zeker gezien hij zelf blijkbaar wel een opleiding genoot en u zelf zegt dat er verschillende scholen in uw dorp lagen (CGVS p.7). Hiernaar gevraagd zegt u: "Hij bleef niet graag in het dorp. Hij wilde steeds verhuizen en ons naar school sturen. (...) Hij vertelde ons dat hij ons later naar school zou sturen. Een school die hij koos. En dat we terwijl enkel koran moesten leren.". Erop gewezen dat u 20 jaar was op het moment van uw vertrek zegt u: "Ik zei hem dat ik niet naar school wilde." (CGVS p.7). Even later verklaart u opnieuw: "Ik was niet geïnteresseerd." (CGVS p.8). Bij de DVZ zei u nochtans wel dat u tot de tweede graad naar school ging (Verklaring DVZ punt 11). U houdt vol dat u nooit naar school ging en nooit werkte, en verklaart bovendien dat u altijd binnenshuis bleef, waar u koranles kreeg van uw moeder (CGVS p.9). Het is weinig geloofwaardig dat een gezonde jongeman van twintig zijn hele leven lang niets zou hebben gedaan.

Daarnaast zijn ook uw verklaringen betreffende de politieke situatie in Afghanistan geenszins afdoende. Opnieuw, er wordt niet van u verwacht dat u een gedetailleerd overzicht van het politieke landschap kunt geven, maar wel een basiskennis van de grote politieke lijnen. U verklaart echter niet te weten wanneer de laatste verkiezingen plaats vonden, maar wel dat ze bijna begonnen toen u vertrok. Wanneer de verkiezingen daarvoor plaats vonden weet u evenmin. U was naar eigen zeggen " bezig met mijn spelletjes in de woestijn" (CGVS p.8). (...)

Ook wanneer u de vraag wordt gesteld of er elektriciteit was in uw dorp, houdt u zich van den domme. U zegt dat er geen elektriciteit was voorzien door de overheid, maar dat sommige mensen wel privé elektriciteit hadden. Wat ze daar dan wel mee deden, weet u niet. Licht, televisie, iets opladen? U weet het niet (CGVS p.8).

Al deze vaag- en ongerijmdheden doen zoals gezegd vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te geven op uw werkelijke situatie.

Daarnaast kan u ook uw beweerde recente herkomst uit Ahmadkhel niet aannemelijk maken gezien u ook hierover bijzonder weinig informatie kon geven.

Gevraagd naar veiligheidsincidenten in uw regio haalt u een incident aan dat naar eigen zeggen vijf of zes jaar geleden plaatsvond (CGVS p.7). Ook het huwelijk dat in 2008 werd gebombardeerd in Deh Bala zegt u zich te herinneren (CGVS p.8). Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten echter zegt u dat u enkel aan de dood van uw vader kon denken, en dat er niets belangrijks gebeurd zou zijn in uw regio. U zegt zich geen recente veiligheidsincidenten kunt herinneren (CGVS p.7). Zoals eerder geargumenteed is de dood van uw vader zoals u ze schetst niet geloofwaardig en kan dit dus is geen geval een verschoning zijn voor uw totale gebrek aan kennis over recente veiligheidsincidenten in uw regio. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan uw administratieve dossier dat er wel degelijk veiligheidsincidenten plaatsvonden in uw regio. In de Morgai Forests, waarvan u zelf zegt dat het niet ver van Ahmadkhel ligt (CGVS p.9), werden in 2009 13 kinderen ontvoerd. Zelf zegt u daar niets van te weten (CGVS p.9). De jaren voor uw vertrek werden in uw district onder meer een legerofficier en een gevangenisbewaker gedood; vier strijders kwamen om en vier agenten werden gewond bij een aanval op een check post; een grenswachter kwam om het leven door een bermbom; drie burgers kwamen om het leven toen hun auto een bermbom raakte; er vielen zes gewonden waaronder twee agenten bij een explosie; nog negen mensen waaronder vijf mensen van dezelfde familie kwamen om het leven door een bermbom; een bewaker van een privé bedrijf werd doodgeschoten terwijl hij wegenwerken beveiligde; twee grenswachters kwamen om het leven toen een bom op afstandsbediening hun voertuig raakte; etc. Er wordt geenszins van u verwacht dat u zich al deze incidenten kunt herinneren, maar deze lijst is uiteraard verre van exhaustief. Dat u, die beweert tot zeer recent in een onstabiele provincie als Nangarhar te hebben gewoond, zich geen enkel recent veiligheidsincident in de buurt kunt herinneren is geenszins geloofwaardig.

Ook gevraagd naar reconstructiewerken in uw regio blijven uw verklaringen zeer vaag en oppervlakkig. U hebt het over enkele organisaties die mensen hielpen de daken van hun huizen te repareren, maar u zegt geen weet te hebben van grote constructiewerken zoals wegen of bruggen (CGVS p.7). U zegt dat u niets zag veranderen, dat u het zich niet herinnert (CGVS p.9). Nochtans vonden er in uw district de laatste jaren wel een aantal grote reconstructiewerken plaats (zie informatie toegevoegd aan administratieve dossier). In 2012 nog werd een nieuwe geasfalteerde weg van 27 kilometer lang en 9 meter breed aangelegd (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). In 2010 werd er

waterkrachtcentrale gebouwd aan een stuwdam van 42 meter lang die de watertoevoer naar een 850 meter lang irrigatiekanaal regelt. De stuwdam voorziet het hele jaar door irrigatie van de omliggende velden en de centrale voorziet in elektriciteit voor 225 huizen op minder dan vijf kilometer van uw dorp (OCHA Reference map Nangarhar). Opnieuw wordt niet van u verwacht dat u alle reconstructiewerken in uw district kunt opnoemen, maar dat u, die beweert tot zeer recent in een provincie in ontwikkeling met veel buitenlandse aanwezigheid als Nangarhar te hebben gewoond, zich geen enkel groot reconstructieproject voor de geest kunt halen is geenszins geloofwaardig.

Tenslotte zegt u dat er veel landbouwers in uw dorp zijn, maar wat ze naast tarwe nog meer verbouwen, weet u niet. Daar besteedde u naar eigen zeggen geen aandacht aan. U weet ook niet wanneer tarwe wordt geoogst, noch kunt u zeggen wanneer de tarwe het goedkoopst is op de markt (CGVS p.9). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u twintig jaar in een dorp zou hebben gewoond maar niet eens weet welke gewassen er worden verbouwd.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De door u geschetste vervolgingsfeiten zijn niet geloofwaardig, u geeft de Belgische asielinstanties geen zicht op uw werkelijke profiel en situatie en u kan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Ahmadkhel in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar niet aannemelijk maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat u geen zicht geeft op uw werkelijke profiel en situatie en dat u uw beweerde recente verblijf in het dorp Ahmadkhel in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar niet aannemelijk kon maken. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk recent afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker acht het argument waarbij werd vastgesteld dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn vader konvoien escorteerd van Kabul naar Kandahar en niets vermeldde over Ghazni belachelijk, omdat iedereen weet dat Ghazni op de route van Kabul naar Kandahar ligt. Uit het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt echter dat verzoeker verklaarde dat zijn vader van Kabul naar Kandahar reed (stuk, 12, vragenlijst, punt 3.5.). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dat zijn vader gestationeerd was in Kabul, en konvoien naar Ghazni of Kandahar escorteerd (stuk 4, gehoorverslag, p. 3). Voorts werd vastgesteld dat uit de beide werkbadges en de begeleidende brief die hij neerlegt en die werden toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat zijn vader niet in Kabul maar in Ghazni was gestationeerd (stuk 4, gehoorverslag, p. 5). Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers verschillende verklaringen en neergelegde documenten niet in overeenstemming zijn met elkaar. Hieraan doet het de mening dat dit belachelijk zou zijn of het argument dat iedereen weet dat Ghazni op de route van Kabul naar Kandahar ligt geen afbreuk aan. Hierbij komt tevens de vaststelling dat verzoeker geen verdere informatie heeft over het bedrijf waarvoor zijn vader zou werken; verzoeker weet niet wanneer zijn vader voor deze organisatie begon te werken en hoe hij aan deze job geraakte, verzoeker kent niemand anders die voor deze organisatie werkt, verzoeker kan in het geheel niets vertellen over wat zijn werk precies in hield. Gezien verzoeker reeds 20 jaar was op het moment van zijn vertrek en bovendien zijn land zou hebben verlaten omwille van de werkzaamheden van zijn vader kan wel degelijk van hem verwacht worden dat hij hierover meer en correcte informatie kan geven. Het betoog dat hij jong en niet geschoold is en nooit gewerkt heeft, kan zijn zeer beperkte kennis niet verschonen. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zijn verstandelijk vermogen zou zijn aangetast, waardoor kan worden verwacht dat hij concrete en eenduidige informatie kan verschaffen omtrent de werkzaamheden van zijn vader die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten.

Het argument dat het gehoor in de namiddag plaatsvond midden in de Ramadan periode en de tolk geen Afghaans Pashtou sprak, kan niet dienen ter verschoning. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker verklaarde de tolk goed te verstaan (stuk 4, gehoorverslag, p. 2), dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen begreep. Uit het gehoorverslag blijkt geenszins dat beide door verzoeker genoemde factoren een vlotte communicatie in de weg hebben gestaan. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker noch zijn raadsman tijdens het gehoor hieromtrent enige opmerking hebben gemaakt.

Waar verzoeker in het verzoekschrift de resultaten van zijn opzoeken op internet tentoonspreidt en voegt aan het verzoekschrift, om hieruit te besluiten dat wat op internet geschreven staat "kan" kloppen met verzoekers asielrelaas omdat het "niet onwaarschijnlijk" is dat een bedrijf zoals dat van verzoekers vader werkt met onderaannemers die voor de veiligheid van het transport zorgen en die momenteel blijkbaar welig tieren in Afghanistan en die elders hun zetel "kunnen" hebben, dient te worden opgemerkt dat het hier louter gaat om hypothesen. Het uiten van louter veronderstellingen teneinde het asielrelaas van verzoeker toch maar geloofwaardig te laten lijken, is niet afdoende. Verzoeker dient zijn asielrelaas met concrete elementen aannemelijk te maken, waarbij hij schromelijk in gebreke blijft.

Het staat overigens vast dat de documenten die verzoeker neerlegt zijn verklaringen trouwens in het geheel niet ondersteunen, wel integendeel. Verzoeker verklaarde dat zijn vader voor Ahmadzai Company werkte, maar deze naam komt nergens voor op de door hem neergelegde documenten. De eerste badge en de begeleidende brief zijn van Shepherd Security Company. Bovendien staat er op de badge dat zijn vader een "armed security agent in support of the of (sic) Engineer Road projects" zou zijn, terwijl de andere badge net als verzoeker stelt dat hij "Security Driver" was. Behalve de extra "of" in zijn vaders functieomschrijving staat er verder ook "to afford the bearer all po assistance". Er lijken delen van de tekst te zijn weg gevallen, wat toch opvallend is voor een dergelijk internationaal document. Bovendien vermeldt de badge de naam 'Greg Own', terwijl de brief het over 'Greg Owen' heeft. De andere badge is van United State (sic) Protection & Investigations". Opnieuw valt de schrijffout op.

Hieruit blijkt dat het niet gaat om "een enkele schrijffout" zoals in het verzoekschrift wordt voorgehouden, maar dat er verscheidene anomalieën werden vastgesteld.

De Raad ziet niet in hoe het argument dat het Commissariaat-generaal op de hoogte blijkt van het bestaan van deze bedrijven en de correcte schrijfwijze van hun naam aangezien ze fouten in de documenten weet te detecteren, afbreuk kan doen aan voormelde vaststellingen. De documenten

vertonen meerdere anomalieën en verzoeker is niet bij machte om hier een afdoende verklaring bij te geven. Het argument dat de werknemers die deze documenten opstellen hoofdzakelijk Afghanen zijn die Engels als voertaal dienen te gebruiken terwijl dit niet hun moedertaal is, is slechts een bewering die niet wordt onderbouwd.

Waar verzoeker aangeeft dat het feit dat hij niet weet te zeggen wanneer de brieven juist zijn toegekomen of niet kan lezen wat erin staat niet wil zeggen dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is, dient te worden opgemerkt dat dit wel een erg gesimplificeerde interpretatie is van de concrete motieven van de bestreden beslissing dienaangaande. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon terecht het volgende vaststellen: “ (...) U legt verder ook nog twee dreigbrieven van de taliban neer. Ook deze documenten kunnen uw verklaringen niet staven maar ondermijnen finaal uw geloofwaardigheid. U verklaart dat de taliban twee dreigbrieven bij u thuis afleverde, maar u zegt niet te weten wanneer (CGVS p.4). Uw moeder zou u enige tijd later maar nog steeds voor de dood van uw vader wel hebben geïnformeerd over de brieven (CGVS p.4; p.6). In die zin is het wel zeer opmerkelijk dat er in de tweede dreigbrief wordt gesproken over de dood van uw vader. Deze brief is gericht aan de familie van uw vader en stelt dat hij werd vermoord omdat hij niet deed wat hem gevraagd werd. Het is dus onmogelijk dat u deze brief zou hebben gekregen voor de dood van uw vader. Hiermee geconfronteerd zegt u enkel: “Ik kan de brief niet lezen. Ik vroeg hen gewoon om documenten op te sturen, en ze stuurden me dit. (...) Ze stuurden me dit gewoon op na mijn vaders dood. Ik vertelde hen gewoon dat ik documenten nodig had, dus dat stuurden ze me op.” Het hoeft weinig betoog dat uw verklaringen hiermee volledig ongeloofwaardig worden.(...)”. Opnieuw kon worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen niet in overeenstemming zijn met de documenten die hij ter staving neerlegt. Verzoeker slaagt er niet in een geloofwaardig asielrelaas naar voor te brengen;

Verzoeker laat de motivering waaruit blijkt dat hij zijn beweerde recente herkomst uit Ahmadkhel niet aannemelijk kan maken ongemoeid. Zoals reeds gesteld zijn ook deze vaststellingen pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoon.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF